

Kaj Poulsen (S):

Vi må håbe, at den sidste erklæring her fra boligministeren var udtryk for, at boligministeren mener det alvorligt, når vi skal tale om at få dette forslag igennem.

Det, der kalder mig på talerstolen, var hr. Albrechtsens beklagelse over den debat, der var foregået i Boligselskabernes Landsforening. Jeg synes, det er lige fantastisk nok. Her har Boligselskabernes Landsforening haft en debat rundt i hele landet, i samtlige kredse, beboere har kunnet komme og diskutere de beboerdemokratiske problemer og de fremskridt, der skulle ske. Der er kommet indstillinger. Nogle har ment, de ikke var vidtgående nok, andre har ment, man er gået for langt. Men alligevel har et repræsentantskab i Boligselskabernes Landsforening fundet frem til det udspil, der er kommet her, som efter min opfattelse tegner nogenlunde det, som beboerne har sagt ude omkring. Så synes jeg, det er lidt fantastisk, at konklusionen på den debat er, at venstresocialisterne kommer med et forslag, som jeg er helt sikker på at ikke én eneste kreds inden for Boligselskabernes Landsforening vil acceptere.

Jeg vil godt begrunde mine udtalelser fra før og præcisere, hvor jeg mener at man tager ansvar og pligter fra beboerne. Det kan jeg gøre ved at citere forslaget bemærkninger, hvor man i første spalte, næstnederste afsnit siger:

»De foreslåede regler tilsigter især at hindre den situation, at selskabsbestyrelser på grund af de nugældende regler og ansvarsforhold ofte kommer til at virke som det offentliges forlængede arm over for beboerne. Dette vil i mindre grad være tilfældet, når en eventuel konflikt om en huslejestigning kommer til at stå direkte mellem beboermødet og det offentlige.«

Jeg kan forsikre hr. Albrechtsen om, at ingen beboer, der lader sig vælge til et selskabs bestyrelse, ønsker at lægge ansvaret over på andre. De ønsker at have indflydelse på, hvad der foregår, de ønsker at have indflydelse på budgetlægningen, og de ønsker også at diskutere eventuelle forandringer i budgetterne med beboerne. Det er det, BL har lagt op til. Derfor kan jeg sige til hr. Albrechtsen, at det forslag, der er kommet fra BL, er overordentlig godt i overensstemmelse

med beboernes ønsker, mens hr. Albrechtsens forslag ligger milevidt derfra.

Må jeg – fordi vi jo kun havde 5 minutter i første omgang – gøre mine bemærkninger om kvotafordelingerne færdig. Jeg sagde lidt om, hvad vi mente om kvotafordelingerne. Vi synes, det er for dårligt. Vi mener, at kvoterne skal hæves på det almennyttige område, fordi vi mener, at der er overordentlig stort behov for boliger på det almennyttige område, for udlejningsboliger, ikke alene fordi vi ved, at der er problemer i øjeblikket – der er milelange boligkøer – men også fordi regeringen igennem socialministeren har udtalt, at nu skal man passe på ikke at bygge for mange plejeboliger i fremtiden.

Hvad er det så, regeringen vil i stedet for? Man havde haft lidt mere luft under vingerne, hvis man eksempelvis havde taget fat på ældreboligproblemerne helt anderledes radikalt, end man har gjort i dette forslag, hvor man har sat 1.000 kollektivboliger af. Kollektivboliger er udtryk for en omfordeling af boligerne fra de dårligst stillede over til de bedre stillede pensionister på grund af de specielle finansieringsordninger. Når boligministeren ryster på hovedet, må det være, fordi boligministeren regner med, at kommunerne tager den ekstra forpligtelse, og at det at få ældre til at bo i fremtiden skal være en kommunal forpligtelse i større udstrækning, end det har været hidtil. Så burde ministeren måske have øget kvotaen inden for det almennyttige byggeri også for boliger til ældre og handicappede. Der er et væsentligt behov for, at vi får forøget dette byggeri, et betydeligt behov. Hvis regeringens politik i øvrigt slår igennem, vil jeg godt se, hvordan det går med at huse vore ældre om bare ganske få år, hvis både socialministeren og boligministeren her skal have ret.

Når det drejer sig om boliger, der trænger til at blive ændret på, for at de kan lejes ud, så mener vi, at de, der har skoene på, ved, hvor de trykker, og de har ment, at der skal bruges 200 mill. kr. Det beløb har ministeren skåret ned, og nu har vi fået den begrundelse, at det er, fordi der så bliver for få udlejningsboliger. Det er en udmærket argumentation. Men der er altså andre måder at klare det på, og vi klarer altså ikke boligproblemet ved at spare 90 mill. kr. på den måde. Hvis det er sådan, at de afdelinger, der har problemer, har behov for, at man i større ud-